

Сива стомлена сутінь снігів

Микола Вінграновський

Сива стомлена сутінь снігів,
Слід сорочий і лисячий слід.
І під крилами хмар-снігурів
Сонця зимнього жевріє глід.

Сиво як... сивосниву сосну
Нюха заєць і тінь свою нюха...
Так і є: з глибини в глибину,
З рук у руки, із вуха у вуха

Світ кидається й спить на ногах,
Їсть і п'є, і нема йому свята...
Димно дихають в сивих снігах
Сосеняточка і сосенята...

Так і є... І з-під хмар-снігурів
Сніговіється даль-хитавиця,
Та ще приспана сила снігів,
Та над серцем зоря-вечорниця...